

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Nu[m] lachrymæ etia[m] viros decea[n]t?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

aqua Baptismum & Pœnitentiam expressit. Siquidem, vt D. Augustinus ait: *Pœnitentia languores sanat, leprosos curat, mortuos suscitat, sanitatem auget, gratiam conseruat, claudis gressum, aridis copiam, cæcis restituit visum, virtua fugat, virtutes exornat, mentem unit & roborat.* Hoc conciliationis remedium Deus inimicis suis largitus est. Pro sanguine suo, lachrymas nostras exposcit, quæ & ipsæ *sanguis esse cordis* perhibentur, & balneum sunt, quo animæ vulnera persanantur. Olim veteres, in amicitiæ signum, sanguinem è venis extractum permiscuerunt. Vult Deus etiam nobiscum amicitiā inire, si cum precioso illius sanguine lachrymas nostras coniungamus. Hoc antidotum est totius nostræ calamitatis.

S. Aug. lib.
de Pœnit.

Ad acidulas & thermas, quām cupidè homines proficiuntur, vt corporis impetrent sanitatem? ad lachrymas cur sunt tam segnes? quibus tanta vis inest, vt Gehennæ flamas possint extinguere? In Lycia quondam, teste Seneca, nulli fas erat lachrymas fundere, nisi muliebrem vestem induisset; quod lachrymæ debilis & effeminati animi essent argumentum, & viros dedecerent. Nempe nulla res temporalis est tanti, vt fletum mereatur. At verò peccatum generans mortem æternam, vtique tanti est, vt debeat, à quounque etiam sanguineis lachrymis defliri. Nemo aquæ parcit, cum domus suæ incendium est restinguendum: & cum ignis inferni est opprimendus, lachrymis parcemus? *Quis Dauide, vrsorum, leonum, Gigantis, Philisthaeorum victore fortior?* & tamen cum de peccato ageretur, non erubuit scribere: *lachrymis meis stratum meum rigabo;* noctu nempe; interdiu autem ait: *Exitus aquarum deduxerunt oculi mei, quia non custodierunt legem tuam:* sic noctes diesque lachrymas fudit, & quidem tam copiosas, vt lecto lauando sufficerent. Igitur etiam

II.

Psalm. 6. 7.
Psalm. 118. 136.

*Vtar ego lachrymis, sed non muliebriter utar:
Est quoq; qui deceat mascula corda dolor.*
Nam etsi, ex communi Theologorum sententia, exterior pœnitentia, seu confessio Sacerdoti facienda, & satisfactio pro peccatis, tantum ad tempus, & secundum peccati mensuram debeat necessariò durare; tamen pœnitentia interior, qua quis de peccato commisso dolet, debet durare usque ad finem vite, vt S. Thomas docet. Semper enim debet nobis displicere, peccauisse. Hinc ait Dauid: *Fuerunt mihi lachryme mee panes die ac nocte, dū dicitur mihi quotidie: Vbi est Deus tuus? Adeò, sicut corp⁹ pane, ita anima lachry-*

S. Tho. 3. p.
q. 84. a. 8.
Psalm. 41. 4.

Iii 3 mis

438 Ca. XLIII. Omnes ad pœnitentiā & gratiarū actionē vocari.

mis pascitur amorem Dei detestationēmque peccati significantibus, & minuentibus timorem diuini furoris. Sicut enim, cum cælum nubibus obtenebratum fulgura oculis, auribus tonitrua ingredit, tam diu etiam fulmina metuuntur, dum, nube in imbræ resoluta, dies iterum clarescit, & sol cælo reddit serenitatem: ita meritò peccator, qui in conscientiæ versatur tempestate & mentis caligine, diuini iudicij fulgura, timores mortis, & inferni pericula formidat: at, cum compunctus in lachrymas prorumpit, spem habet diuinæ consolationis. Sinit enim se illicò molliri Deus, quando videt, mollitum esse cor peccatoris.

III.

Isa. 22.1.

Psal. 55.9.

Isa. 38.

& 4. Reg. 20.

IV.

S. Augustin.

lib. de vera

innocent. c.

184.

Matth. 3.9.

Quis tantæ clementiæ rex vñquam fuit, vt, eodem ferè momento, flagrantissimè iratus, & rursum eidem summè pl. catus esset? At deo dicit: *Confiebor tibi, Domine, quoniam iratus es mihi; conuersus est furor tuus, & consolatus es me. Ecce Deus saluator meus, fiducialiter agam.* Quid ita? quia posuisti lachrymas meas in conspectu tuo, tanquam rem tibi acceptabilem & tuo conspectu dignam, tibique in primis charam. Siquidem, sicut ea, quæ in odio nobis sunt, auersamur; ita vicissim illis, quibus animus, ijsdem etiam oculus adhæret. Ægrotauerat Ezechias, & veniens ad eum Isaías iam dixerat: *Dispone domui tua, quia morieris tu, & non vives:* Ezechias autem conuertit faciem suam ad parietem, & cum lachrymis adorauit Dominum, & antequam exiret Isaías medium partem atrij, factus est sermo Domini ad eum dicens: *Reuertere & dic Ezechiae: Hec dicit Dominus Deus David patris tui: Audui orationem tuam, & vidi lachrymas tuas, & ecce sanavi te &c.* Alia lectio habet: *vidi lachrymam tuam, quasi propter primam lachrymam statim & conciliatus, & sanitatem, & quindecim annos, & liberacionem ab Assyrijs donarit.* Potestne maior bonitas cogitari? Illata infinito Deo iniuria, æterna damnatione, æterno supplicio digna, lachrymis, immo lachrymâ vñā compensatue.

Hæc cum ita sint, boni nunquam de salute sua desperant, sed oculos semper in cælum erigunt, semper misericordem esse iudicem credunt, atque ad pœnitentiæ remedia, ad lachrymas, ad tunsiōes pectoris, ad confessionem, recurrent. Denique etiam non est desperandum de malis, ait S. Doctor, sed pro ipsis, ut boni fiant, studiosius supplicandum: quia numerus Sanctorum, semper de numero auctus est impiorū. Hæc est ars omnipotentis, è lapidibus filios Abraham suscitantis, hic diuinæ misericordiæ fructus, vocantis ea, quæ non sunt.